

Qrotesk ~ A Qotik Epik

GE Graven tərəfindən

XVI Fəsil

~Lazarus otla doldurulmuş çulun üstündə uzanmışdı; amma başı başqa yerdə idi — öz bədənində

Tanış, lakin sonsuz xəyallar toplusu. Və o, yaxşı bilirdi ki, əgər bir yuxu kabusə çevrilərsə, özünü daha xoş bir xəyal mənzərəsi yaratmaq üçün asanlıqla oyandıra bilər. Lakin, bəlkə də, qəribə bir qavrayış dönüşü ilə Lazarus oyanmaq üçün yeganə kabusun kobud bir qapı arxasındakı məhbusluğunun reallığı olduğunu anladı . Bununla da o, yuxusuna daha da dərindən daldı. Axı o, otlu bir tərənin zirvəsində tək oturmuş, oxuyan quşların səsinə eşidir və yay günəşinin istiliyində isinirdi.

Parlaq yaşıl rəng tünd mavi rəngə qarşı idi — tərələr və geniş səma hər tərəfə yayılırdı. Ətrafa baxanda yalnız o zaman arxasındakı tərədə yerləşən qalanı gördü . Dar və geniş tikili göylərə ucalırdı, yaşıl və mavi üfqü parlaq ağ rənglə açırdı. Pilləkənli və terraslı divarlarının çoxsaylı tərəfləri tamamilə hamar görünürdü, pəncərələri və qapıları yox idi . Ayağa qalxdı və ona tərəf addımladı, yalnız bir dəfə geri baxdı, sanki təsadüfən oradan uzaqlaşarkən hələ də ot yatağında yatmış bədənini görə bilirdi .

Binanın dar tərəfinə yaxınlaşanda tək bir ağ qapı gördü, ancaq çərçivəsinin perimetri boyunca uzanan kölgəli bir çatla zəif şəkildə hiss olunurdu. Lazarus qapını açaraq içəri aparan qaranlıq bir dəhlizi ortaya çıxardı. Abbatlığın Benionundakı kimi .

Tunel, divar daşları katakombə boz rəngdə idi və nəmdən parıldayırdı; və nəm havada eyni şirin çürümə qoxusu var idi. Marağ onu valeh etdi; və o, irəli süründü. işıqsız dəhlizin burulğanlarını izləyən daim şişən göz bəbəkləri. Ayaqları nəm dəhliz lövhələrinə qarşı buz kimi idi. Başqa bir küncü dönərkən donub qaldı və qulaqlarını uzaqdan gələn və əks-səda verən qışqırıqlara doğru dikdi. Qarşısında işıqlı bir hissə var idi bayraqlar ona yumşaq bir parıltı ilə səslənirdi.

Lazar üçün bu, tamamilə bir yuxu idi — o, giriş qapısını tapmaq üçün işığı izlədi. Küncdən ətrafa baxıb insanlarla dolu böyük bir otağı gördü. Ətrafını qiymətləndirərkən gəlişi ilə heç bir diqqət çəkmədən içəri girdi — sanki onun varlığı otaqda baş verən hadisələrə heç bir əhəmiyyət kəsb etmirdi. Ətrafına hopmuşdu: məşəllə işıqlandırılmış divarları əhatə edən, dar geyimli, geniş qılınclı əsgərlər; qarşısında isə qurbangah kimi masanın arxasında əlində bir dənə tutmuş, başlıqlı bir kişi yanında hündür əsa. Lazar dərhal onun bir növ kahin olduğunu anladı. Lazar onun üzünün quruluşunu göstərə biləcək incə cizgilər axtardı, lakin örtüyünün altında yalnız kölgəli bir qara nöqtə tapdı. Lakin daş masanın səthi açıq-aydın görünürdü Yanmış və qaralmış üzü ilə görünürdü, ehtimal ki, tez-tez yanan tonqalların olduğunu göstərirdi. Qara idi — hətta bir vaxtlar Abbey katakombalarının divarlarını bəzəyən hislə örtülmüş oymalardan daha qara idi . O, qurbangahın arxasına və qəfildən keşişin yanında peyda olan, özünü iri, çılpaq və çirkli bir insan kimi göstərən və diqqətlə Lazara baxan bir adama baxdı.

"Onu çıxarın!" deyərək keşiş giriş qapısına tərəf qışqırdı.

Eljo fırlanmaq üzrə idi və iki tələsik irəliləyən əsgərin, arıq və çılpaq bir məhbusun otağa sürükləndiyini gördü . Lazarus geri çəkildi və başını aşağı saldı, tərləyən kişinin davam edən əzabının arxasında bir məna tapmağa çalışdı. Və o, əsir götürənlərlə birlikdə vəhşi idi; təpikləyir və üfürür, dodaqlarından köpük çıxır, gözlərini çevirir və sapandla atırdı Sümüklü və tüksüz başı ətrafda idi. İki əsgər kişini otağın ortasında saxladı, dizlərinə çökdürdü və qollarını geniş açaraq yerinə uzatdı.

"O, düzəlməlidir", - deyərək keşiş üzünü tutmadan qışqırdı və əsasını daş döşəməyə çırpdı.

"Düzgün etdiniz?" Lazarus soruşdu.

Keşiş dönüb ona dedi: "O, sağalmalıdır".

Lazarus yanındakı çirkli adama baxdı, keşiş isə ona soyuq baxışlarla baxaraq başını tərpətdi. Lazarus üzünü çevirib ucadan soruşdu: "Sabitsən?" Lakin vəhşi adamın gözlərini tapana qədər güclü bir əsgər qılıncını yelləyərək adamın başını kəsdi və onu Lazarın yanında yerə atdı. O, sıçrayaraq uzaqlaşdı, gözlərini tək başla iki əsgərin hələ də yerində möhkəm saxladığı zəif bədəni arasından keçirdi.

Dərhal, tamamilə heyvan dərisi geyinmiş iki kök cırtdan otağa girdi. Biri əyri oyma bıçağı, digəri isə daş çəkici və uzun dəmir nizə tutmuşdu . Bıçaqlı cırtdan cəsədə tərəf qaçdı və boyun kötüyündən ət parçalarını qopararaq enli qılıncın bucaqlı kəsiyini düzəldirdi. Digər kiçik kişi isə ölən adamın başını götürüb bədənin arxasına apardı.

Sonra iki cırtdan bir nəfər kimi çalışdılar; birinci kişi əyildi və əllərini dizlərinə söykədi, ikinci kişinin başı və çəkici əlində olmaqla onun arxasına çıxmasına icazə verdi. Ən yuxarıdakı cırtdan başı arxaya, gövdənin üzərinə qoydu, ağzını açdı və dəmir iynəni dilinə keçirərək başı bədəninə möhkəm yapışdırdı . Və görünən kimi iki cırtdan otaqdan çıxdılar.

Xəcalətli Lazarus qəribəlikdən üz döndərərək kahinə suallar verdi.

"Niyə?"

Keşif buna bərabər şəkildə cavab verdi: "O, şeytan idi; sınımışdı, amma indi düzəldi".

"Sağaldınız? Xeyr; o, qırılıb!" Lazar qışqırdı; "O, ölüb!"

"Onu artıq vəhşi ehtirasları narahat etmir", - deyərək keşif izah etdi. "O, özü ilə barışmış . İndi isə o, sakitləşib".

"Başı arxaya doğru əyilib! Necə düzəldilib?"

Bir anlıq simasız kahin yalnız Lazara baxdı. Sonra başlığının altında başını tərpətdi və ona müraciət etdi: "Görürəm ki, sən də vəhşi bir ehtirasla yaşayırsan, eyni zamanda sınımışsan". Lazarı göstərərək əsgərlərə tərəf döndü. "Onu da sağaldın".

Lazarus kəkələyərək yavaşca geri çəkilib qanlı qılıncı iri bir əsgər ona tərəf addımladı :

"Xeyr; mən artıq köklənmişəm. Yəni; mən ... "

Lazarus fırlanıb otaqdan qaçdı; gəldiyi qara dəhlizi söküb qaçdı, birdən dəhlizin bir vaxtlar tanış olan dolama və döngələrinin indi dəyişdiyini gördü. Hər dairəvi künc, hər şaxələnən dəhlizlə daha çox arteriya ayrıldı, sanki dəhliz tunellər toruna çevrildi və bu tunellər zahirən qaçılmaz qara labirint əmələ gətirdi. Hər yeni dəhlizdə əvvəlkindən daha çox pilləkən var idi, sanki onların hər istiqaməti onu yalnız daha yüksək və dərin böyük ağ qalaya aparırdı. Abbey katakombalarından qovularkən əsgərlərin tələsik addım səslərini və qışqırıqlarını xatırlayan kimi ,

İndi o, mühafizəçilərin təqibinin oxşar səslərini eşitdi. Lakin beynində sadəcə yuxu gördüyünü bilirdi, çünki bədəni başqa yerdə - özündən başqa bir yerdə - kobud bir qapının arxasında, ölümcül bir sakitlikdə möhürlənmiş və Baston Kriptosundakı bir cəsəd kimi hərəkətsiz yatmışdı.

Buna baxmayaraq, Lazarus başqa bir күncdən qaçaraq kobud, dəmir kəmərlı bir qapı gördü və tez bir zamanda oradan keçib içəri girdi, hətta bir dəstə kimi belə. Əsgərlər onun yanından axışdırdılar, addım səsləri uzaqdan azalırdı. Lazar qapıya söykənib ah çəkdi.

"Sən burada olmamalısən", - arxasından xırıltılı bir səs pıçıldadı.

Çaşqın Lazar tez çevrildi. Onun qarşısında, kiçik, bağlı və dağınıq otaqda bir kişi dirək çarpayısında uzanmışdı, üstünə çarşaf çəkilmış, yalnız başı çıxmışdı. Və altında Yaxınlıqdakı yağ lampasının işığında Lazar kişinin üzündəki tanış cizgiləri gördü.

"Necə ola bilərsən ki, sən həm burada, həm də orada eyni yerdə ola bilərsən?" Lazarus işarə edərək soruşdu gəlidiyi istiqamət.

"Oh, yox, bu mən deyildim. Biz bir-birimizə zahirən çox meyilliyik", - deyə kişi xəstə və boş bir səslə bildirdi.

"Bu, keşişin yanında dayandığını gördüyün pis qardaşımdır. Səni tapanda öldürəcək. Burada təhlükəsiz deyil. O, gələcək; o, həmişə bura gəlir". O, öskürməyə başladı, inildəyərkən gəyirdi və çarşafı boynuna daha da sıxdı, sanki birdən-birə üşüyüb qalmışdı.

Lazar irəli addımlayaraq soruşdu: "Sənə nə olub?"

"Sən xeyirxahsan, gənc cənab. İndi daha yaxşıyam - əvvəlkindən daha yaxşıyam. Amma getməlisən, yoxsa o, mənim üçün gəlidiyi kimi sənin üçün də gəlməsin."

Lazarus getmək niyyəti ilə qapıya tərəf döndü və birdən ağır addım səslərini və bəlkə də bir vaxtlar eşitmədiyi əsgərlərin eyni səslərini eşitdi. Otağı gözdən keçirərkən kişiye yaxınlaşdı. "Buradan başqa çıxış yolu varmı?"

"Gizlənməlisən", - deyə kişi cavab verdi; "O, bizim üçün gəlir!" O, çarpayının o biri tərəfinə tərəf yuvarlandı və dik oturdu, solğun kürəyi ilə Lazara baxdı və çiyinin üstündən baxıb onu danladı. "Sən burada olmamalıydın, məni yuxudan qovmalıydın! Amma sən buradasan!"

Çöldən qışqırıqlar eşidildi; qapı sanki yumruqları döyülürdü.

"İndi isə səni ondan gizlətməliyəm! Gəl!" deyə qışqırdı, ayaq üstə dayanıb geri döndü. Çılpaq kişi Lazarusa tam üz tutduqda, Eljonun içi ərimiş kimi hiss etdi; çünki kişinin bütün bədənı tamamilə boş və təmiz şəkildə bağırsaqları çıxarılmış idi. orqanlarından — boşluqda yalnız otağın lampa işığında parıldayan qırmızı toxumadan ibarət qabırğalı və yarıqlı bir uşaqlıq görünürdü. Çuxur kişi çarpayının ətrafında fırlandı və boşluğunun içini göstərdi. "Tələs! Gizlənməlisən!"

Qapı döyülməyə davam etsə də, Lazar ondan uzaqlaşdı. "İçəridə?"

Xeyr; mənə başqa yerdə göstər.

"Başqa yerdə yoxdur! İndi içəri gir, səni ondan xilas edəcəyəm!"

Sanki qapı taxtaları bütün bir ordunun gurultusundan titrəyirdi; və

Lazarus razılaşdı və onu kişinin isti və nəmli boşluğuna saldı.

İçəri girən Lazar, anasının kisəsində kisəli bir heyvan kimi görünmüş ola bilərdi və o, kişi qabığından baxırdı. İndi Lazarla birlikdə zahirən hamilə olan kişi dönüb otağın arxa divarına tərəf addımladı və gecə səmasına mənzərə açılan tək açıq pəncərəyə yaxınlaşdı.

"Amma divarda pəncərə görmədim," Lazarus dedi. "Artıq gün işığı yoxdur ? Necə ola bilər?"

Kişi pıçıldayaraq ona danladı: "Dilini saxla, yoxsa bizi tapar! Pəncərənin xaricində gizlənəcəyik və o, otağı boş saxlayar". Kişi pəncərənin kənarından keçərkən Lazarus yerə bir nəzər saldı. Torpaq ondan çoxlu pilləkənlərin ümumi hündürlüyü qədər uzaq görünürdü.

boş kişinin otağını tapmazdan əvvəl yuxarı qalxdığını dedi. "Özümüzü gözdən uzaqlaşdıracağıq . İçəridə heç kim tapmayacaq və axtarışını başqa yerdə davam etdirəcək", - deyə kişi əlavə etdi və qalanın xarici divarına söykəndi , yalnız barmaqları ilə onları yığılmasının qarşısını aldı.

"Başqa yerdə?" Lazar soruşdu, özünü tərpətdi və qanadlarının kişinin qabırğalarının arasında sancıldığını hiss etdi.

"Hələ də özün! Suşş!" deyə kişi mızıldandı, qapının çırpılması səsi şər qardaşın uğurlu girişinə işarə etdi.

Lazarus nəfəsini saxladı, yaxşı adamın pis əkizinin hürüşmə sözlərini eşitdi: "Onu həbs edin; qılınc yoxdur! Mən o şikəst oğlanı istəyirəm - sağ-salamat!" - bu, onun üçün Kapitan Born adlı kişinin səsi də elə bu idi.

Pəncərənin xaricindəki xaosu eşidən Lazara elə gələ bilərdi ki, sanki əsgərlər otağın hər küncünü axtarıblar. Sonra yeni bir sükut çökdü və bu da axtarış qrupunun bəlkə də yola düşdüyünü göstərirdi.

Kapitan Bornun qəfildən yuxarıdan gələn hədələyici səsi eşidildi: "Deməli, budur , qarnında Yunus var".

"Etməməlisən! Səndən yalvarıram, qardaş! Mənə pəncərədən girməyə kömək et! Hər ikisini saxlaya bilmərəm." biz!

"Vaxtıdır, qardaş. Sən düz yolda deyilsən - səndə nəsə problem var."

"Kömək edin! Yıxılıram..."

Lazar , əlindən düşən tirdən yapışmağa çalışaraq, oyuqlu adamın qolunu atdı . O, hələ də qabırğa qəfəsinin içində qalaraq yerə yıxıldı.

ÇƏKİLDİ! Küləkdən qaçmaq üçün yerə güclü bir zərbə endirdi; lakin, o, adamın sınımış qabığından sürünərək onu itələməyə çalışdı. "Biz etməliyik"

Qaç! Tez ol!" Amma yaxşı adam ölmüşdü. Lazar dəhşətli şeyləri düşünmək üçün dayandı. baş verənlər pis bir yuxunun quruluşu kimi idi və bəlkə də özünü birtəhər oyadaraq bu anın qarşısını ala bilərdi .

"GRRR!" Lazarus dönüb yanında quyruğunu qovan böyük bir qırmızı it gördü. O, yavaşca dayandı və çirkli heyvan birdən dayandı və döndü, sanki birdən onu görəcəkmış kimi. Sonra sürünüb dayandı. Ulduz işığının altında Lazarus onun xəstə cizgilərini gördü - gözləri yaşardı, ağızı köpükləndi, ayaqları yelləndi və qırmızı tükləri yağlı və tutqun görünürdü. "Özünü qəbul etməkdən imtina edən dördayaqlı Ölüm kimi idi ." Heyvan ağılı başında olan Lazarusa yalvardı, qırıq və çürümüş dişlərini göstərdi: "Xeyirxah cənab, səni boynundan öpməliyəm. Xahiş edirəm, mənə kömək edin". yaxşı olmaq.

"Bağışla məni; bacarmıram", - deyə Lazarus ölüm ayağında olan itdən geri çəkilmək pedallarını basaraq mızıldandı . O, harada olduğunu axtardı və özünü tənha bir təpədə, ağ qəsrədən əsər-əlamət qalmayan yerdə tapdı . Ağaclar yox idi; qara səmanın altında uzanan sonsuz təpələr mənzərəsindən və qarşısındakı xəstə heyvandan başqa heç nə görünmürdü .

"Amma etməlisən," heyvan fikrini dəyişdi. O, aralarındakı məsafəni azaltmaqla yanaşı, çürümüş dişlərini də göstərərək irəli əyildi. "Mənə yalnız bir öpüş lazımdır." Mənə etibar etməlisən; mən mülayim olacağam.

Lazarus başını yellədi: "Xeyr, edə bilmərəm. Səninlə bağlı bir problem var - və məndən istədiyiniz şey."

"Heç nə problem deyil. Bir öpüş və mən sağalacağam."

"Bəs sonra mənimlə nə olacaq?" Lazarus tez bir zamanda geri çəkilmək soruşdu. Vəhşi heyvan onun ardınca qaçaraq ucadan düşündü: "Xahiş edirəm, bir öpüş üçün boynunuzun bir tərəfini mənə verin , cənab".

Lazar dönüb qaçdı. Havaya tullandı və qanadlarını açaraq axşam səmasını hədəflədi.

Ölüm iti onun ardınca qaçdı; qaçmağa tələsmədi, ağılından çıxan sözləri təkrarlayaraq arxasınca yeriməyə davam etdi: "Boynunuz, cənab?"

Lazar qanadlarını çırpdı və heç bir yüksəklik əldə etmədi. Dəfələrlə irəli tullandı, çırpıldı Qanadlarını qaldıraraq ayağa qalxdı, özü də qanadı qırılmış quş kimi görünürdü və uçmağa çalışırdı. Lazara elə gəlirdi ki, hava gərginliyini itirib və qanadları heç bir əhəmiyyətli qaldırma qabiliyyətini itirib. Və iti görmək üçün arxasınca baxdı. hələ də onu izləyirdi; lakin, vəhşi indi arxa ayaqları üzərində dik yeriyirdi .

"Boynunuz, cənab?!"

Lazar qanadlarını çıxarıb tam qaçısa başladı. Təpələri aşaraq, qorxunc heyvandan qaçdı, amma heç bir yerə çata bilmədi - sanki hava jelə çevrilmişdi; ya da suyun içindən keçdi. Torpaq sonsuz, qeyri-bərabər və hər tərəfə yayıldığı üçün gizlənmək üçün heç bir gözə çarpan yer və ya izləmək üçün düz yol tapmadı. Və onun üçün...

Ən narahatedici fikir onun yuxu görməməsi, hər cəhətdən amansız bir kabus kimi görünən andan sadəcə oyanmaması idi.

Yenə də geri döndü və dik duran itin indi ağ qəsrdən xatırladığı başlıqlı keşişə çevrildiyini gördü.

"Boynunuz, cənab?" deyə keşiş hündür əsası ilə onun ardınca düşərək qışqırdı. "Düzəlt" Mən!

"Xeyr!" Lazarus tüpürdü. "Məni rahat burax!"

"Xeyr!" xalatlı kişi təkrarladı. "Məni düzəldin!"

Hələ də sakit olan Lazarus, kişinin tanış simasını göstərmək üçün başlığını çəkdiyini gördü. həm də əkiz qardaşlara məxsus idi — indi onlardan üçü var idi.

Əlləri yerə dəyəənə qədər su kimi əsən küləyə söykənərək özünü irəli itələdi. Sonra otun üstündən yapışb qaçarkən özünü irəli çəkdi, qollarını daha iki ayağı kimi istifadə etdi. Ayaqlarının hər yeni hərəkəti ilə barmaqları ilə torpağı caynaqlayır, torpağı getdikcə daha sürətlə altına sürükləyirdi. Yenə də, arxasına baxdı və özü ilə keşiş arasındakı məsafənin artdığını gördü.

Sonra dörd ayağı üstə möhkəm dayanaraq təpələrin üstündən çaparaq irəli cığır açdı, hətta üz cizgilərində qəfil bir dəyişiklik gördü - uzun burnu gözlərinin içinə çıxdı. Vəhşi it kimi küləyə tərəf uçdu.

DÜŞÜK-DÜŞÜK! Məşəllər və silahlı əsgərlər otağı doldurub onu mühasirəyə alarkən Lazar yatağından qalxdı. Zahirən qeyri-müəyyən və geniş bir hadisə ilə Lazar özünü bağlı vəziyyətdə tapdı və sürətlə otaqdan çıxarıldı. Kişilər onu dəhlizdən çəkildilər və bu dəhliz çuxur qapısından daha uzaqlaşb qalanın mərkəzinə apardı.

Hazır əsgərlər sıraları onun yolunda kəsilməz dəhlizdən, dolama pilləkənlərdən yuxarı qalxaraq daha geniş ikinci mərtəbə dəhlizinə doğru düzülmüşdülər. Müşayiətçiləri Lazarusu tağlı girişdən keçirdilər. Yolda ot, tərini, sidik və qanın qoxusu daha aydın görünürdü; Lazar isə Eljo burnunu qırışdırdı.

Nəhayət, divarların geniş bir hasarı - hündür divarları və tağlı tavanı olan böyük bir salonu açdığını gördü. Kişilər onu salonun mərkəzinə apardılar və

Onlar perimetr divarlarına söykənən əsgər yoldaşlarına qoşulduqları üçün ona orada qalması əmr etdi . Lazarın girişi dəhlizdə bir sıra pıçıltılar və nəfəs kəsmələrə səbəb oldu , çoxsaylı səslər tək bir səsə qarışdı və ola bilsin ki, nəhəng bir ilanın aramsız fit səsinə bənzəyirdi. Lazar böyük zalı araşdırdı və toplanmış kütlələri.

Sol tərəfində, bir sıra tağların qarşısında bir-birinə sıxışmış dəli qadınlar və qorxmuş uşaqlar var idi. Onların yanında, ona xidmət etməyə gələn, amma əvəzində ətlə göndərdiyi xidmətçinin tanış üzünü gördü . Lakin o, nə yuyan qadını, nə də onun üç qızını görmədi . Xidmətçilərin və uşaqların arxasında isə onu daha yaxşı görmək üçün başlarını yelləyən bir sıra əsgərlər gördü.

Onun qarşısında divardan yuxarıya doğru uzanan səhnəyə bənzər bir platforma var idi. Orada xor kimi düzölmüş bir neçə sıra kişi dayanıb oturmuşdu. Bəziləri tam geyimli cəngavərlər, digərləri isə hörmətli şəxslərin libaslarını geyinmişdilər; lakin əksəriyyəti təvazökar geyimdə idi. Onların qarşısında uzun, çoxayaqlı bir masa da platformanın üstündə dayanmışdı. Üstünün üçdə bir hissəsini cırıq və dəstə-dəstə süfrə bürümüşdü və artıq hissəsi daşların üzərinə tökülürdü. Qəhvəyi ləkələr və ləkələr süfrəni ləkələyirdi və yellənən qılınclardan qan izləri buraxırdı. Masaüstün açıq hissəsi dəbilqə, ülgüc və digər əşyalarla dolu idi.

Masanın sağ başında, bir kişi incəliklə oyulmuş və qismən sınıq bir kreslodə oturmuşdu. ayaqlarını çarpazlamış, ayaqlarını qaldırmış və qanlı çəkmələrini masanın üstünə qoymuş halda. Lazar üçün onun əmredici varlığı və hər yerə yayılmış baxışı mütləq kimliyi ifadə edirdi. səlahiyyət sahibi — masada oturan yeganə kişi o idi. Kişi xeyli boylu idi, geniş aralı gözləri, geniş yanaqları və qalın saqqalı ilə. Qalın saçları sanki dəbilqənin tərlı qıvrımları ilə sıxılmış kimi başına söykənmişdi. Sağ qolunda sarğı, sağlam əli isə perqament tutmuşdu. Ümumilikdə, duruşu və davranışı narahat bir kişinininki kimi idi, qəfil diqqət yayınması fikirləri pozmuşdu.

Onun sağında, hündür bir divarı əhatə edən nəhəng, bərabər məsafəli taxta sütunların qarşısında hazır arbaletçilər sırası düzölmüşdü . Divarın mərkəzində böyük bir giriş var idi; divarın korpusu və dəmir qayışlı ikiqat qapıları köhnəlmiş və əyilmişdi. Qapılar qeyri-bərabər şəkildə bağlanmışdı və Lazarusa gecə səmasını göstərirdi; və o, ən yuxarıdakını gördü. divarın təpəsindən ona baxan aypara əyrisi.

"Səma heç vaxt bu qədər yaxın, eyni zamanda bu qədər uzaq görünməmişdi", - deyə o, fikirləşdi.

O, arxasına, gəldiyi dəhlizin girişinə baxdı ki, onu görsün.

eyni dərəcədə əsgərlərlə dolu idi; lakin bitişik arxa divar qorunmamış, sadəcə otlar doldurulmuş çələng yataqları onun altlığına yığılmışdı. Divarın üzündə, orada Rəngarəng nişanlar və gerblərlə bəzədilmiş köhnə qobelenlərdən ibarət bir sıra asılmışdı. Bununla belə, qobelenlər o qədər simmetrik şəkildə təqdim olunmuşdu ki, aralarında boşluq görünürdü - açıq rəngli divar daşları ilə örtülmüş bir sahə olduğu üçün örtük tələb edən bir sahə.

"Lazarus Qoqu; sən deyirsən ki, elədir?"

Lazar dönməyə gördü ki, adam əlində hələ də perqamentlə dayanıb.

"Mən Lord Hugonam; bu torpaqlar üzərində hökmranlıq edirəm."

"Aman Tanrım." Lazar dərin bir təzimlə onu tanıdı. Hüqonu görmək üçün ayağa qalxdı. perqamenti diqqətlə araşdırır.

Oxuyarkən Lazar onun başını əydiyini, dodaqlarını büzdüyünü və qaşlarını qaldırdığını, başını qaldıraraq ona baxdığını gördü.

Lazarus başını tərpətdi və qısaca "Aman Tanrım" dedi.

"Deyəsən," Hüqon şeypur çaldı. Arxasına döndü və xor kimi düzülmüş dəstədən libaslı bir hörmətli qonağı çağırırdı. Kişi masaya əyləşəndə Hüqon dedi: perqamentini Lazara tutaraq əlavə etdi: "Beləliklə, görəcəyəm".

Lazarus orta yaşlı və baxımlı kişinin masanın üstünə bir yığın təzə perqament qoymasını izlədi. Xalatlı kişi, misdən hazırlanmış üçayaqlı cihazın mürəkkəb yığını ilə məşğul olmağa başlamazdan əvvəl yığının yanına bir neçə mürəkkəbqabı hazır lələk qoydu. Lazarus ah çəkdi və köhnəlmiş dəhliz qapılarına və açıq ay işığına baxdı.

"Yavaşca irəli addımla," Hüqon əmr etdi.

Lazarus yaxınlaşanda Hugon onu saxlayaraq dedi: "Özünü orada saxla".

Lazarus razılaşdı və diqqətini kişinin metal cihazı diqqətlə hazırlamasına yönəltdi. Qeyri-adi cihaz üç açılmış ayaq üzərində bir futdan bir az hündürükdə idi və şaquli olaraq çərçivəsində diametri bir futdan bir qədər kiçik olan sabit və içbükey mis qabı dəstəkləyirdi. Lazarus qabın parıldayan daxili səthini gördü. Bu səth incə mis güzgü kimi parıldayırdı, bütün səthi parıldayırdı, yalnız nazik, qırılmamış və cilalanmamış perimetr zolağı var idi və üzərində ətraflı oymalar var idi.

Kişi diski mötərizələrə bərkətdi və bir sıra quraşdırılmış qollarla əşyanın üfüqi və şaquli mövqeyini tənzimləyərkən Lazarus onun təmizlənməmiş arxa tərəfinə baxdı. Səthdə böyük bir bəzəkli oyma var idi - öz quyruğunu yeyən qanadlı ilan təsviri.

Lakin cihazın mürəkkəbliyi və qeyri-adi dizaynı qabla bitmədi . Kişiyə ən yaxın olan ştativin iki ayağı, üzərində sürüşən qapaqlı kiçik, əks etdirən korpus olan asılmış və çıxıntılı bir rəfi dəstəkləyirdi.

Kişi içəriyə yandırılmış bir şam qoydu. Lazarus kişinin üzünün alovun əksindən parıldadığını görəndə qədər mis güzgüyə diqqət yetirərək pəncərəni düzəltdi . Sonra kişi Hüqona tərəf döndü və gözlərində bir parıltı ilə başını tərpətdi; amma barmağını qaldıraraq sanki bir anlıq daha hazırlıq tələb etdiyini bildirən işarə etdi.

Lazarın gözləri də Hugon-a yönəldi; lakin, onların geniş yolunda masanın arxasındakı xor kimi düzülüşdə tanış bir sifəti və bununla yanaşı, gözlənilmədən Lord D'Alsikurun özünün soyuq və uzaq bir baxışını tanıdı.

Lazarus, bəlkə də, qəsdən kömək almaq ümidi ilə ona gözlərini zillədi. Lakin D'Alsikur sadəcə oturmuş başqa bir kişinin çiyininin arxasından ona baxdı və Lazarusa boş bir baxışdan başqa bir şey görmədi.

Hugon perqamenti silkələyərkən Lazarusa meydan oxudu: “Əlimdə sənin sözlərinin qeydi var. Sən özünü Lazarus Qoqu və xristian uçan adam kimi təqdim edirsən.” Hüqon qaşlarını sərtləşdirib başını tərpətdi. “Görərik.”

“Lord D'Alsikur,” Lazarus devrilmiş Rəbbə tərəf qışqırdı. “Əgər bu Sənin xoşuna gəlibsə, ya Rəbb, mən Səndən kömək diləyirəm.” Lakin D'Alsikur heç vaxt üzünü göstərmədi.

“Dilini saxla!” deyə Hüqon qışqırdı, perqamenti masanın üstünə atdı və qaldırılmış platformadan sıçradı. Xəncəri çıxara-çıxara Lazarusa hücum etdi.

Hüqon bıçağı onun boğazına qoyanda Lazarus nəfəsini tutdu.

Hüqonun sözləri bütün salonda əks-səda verdi: “Bu torpaqların yeganə ağası mənəm!”

Onun adını bir daha çəkəndə başını ayaqlarımın altında tapacaqsan! Məni yığacaqsanmı?”

Lazarus udqundu və başını tərpətdi. “Bağışla məni, ya Rəbbim”.

“Yalnız bu dəfə”, Hüqon sərt şəkildə cavab verdi. “Bu cür incikliyi yalnız bir dəfə bağışlayaram .”

“Sən mərhəmətlisən, ya Rəbbim”, - deyə Lazarus baxışlarını Hüqonun əlindəki bıçağa dikərək dedi .

Hugon bıçağı geri çəkərək mızıldandı: “Bəli, mən varam; amma məni yuxumda öldürmək üçün sui-qəsd quranlarla deyiləm ”. O, Lazarın qolundan tutub onu xalatlı kişinin və qəribə mis alətinin yanına apardı və kişidən soruşdu: “Yeməyiniz hazırdırmı?” “Bir dəqiqə də,” kişi Hüqonu ağır italyan aksenti ilə düzəltdi və sonra dedi: “Ay pəncərəsi, cənab Tanrım, bu qab deyil.”

“Tez ol,” Hüqon Lazarusa baxan kişiyə qışqırdı. “Bilməliyəm.”

O, Lazarın gözlərinə dərinləndən baxdı və ucadan düşündü: "Həqiqətən də ən dərin dəniz kimi mavidir". O, qılıncını Lazarın yanağına vurdu. "Aç".

Lazar ağızını açdı.

"Sənin nə böyük dişlərin var, canavar dişləri kimi ." Lazarus geri sıçrayıb dodaqlarını möhürləyəndə o, iti dişini it dişinə vurdu . "Həqiqətən də elədir." Hugon qaşqabaqlı Lazarusa gülümsədi və yanına getdi.

Lazar gözünün küncü ilə ona baxırdı.

Hugon xəncərini yavaşca hərəkət etdirərək qara saç telini tərپətdi və Lazarusun aşağı əyilmiş qulağını göstərdi. "Bunlar nə qəribə qulaqlardır: pişik, it, yoxsa iblis?"

"Xristian, ey Tanrım," Lazar müdafiə etdi.

— Dediysin kimi, — deyə Hüqon arxasınca fırlanaraq cavab verdi. — Bəs bu nəhəng qanadlar hansı quşa, yarasaya və ya heyvana məxsusdur?

"Uçan adam, ya Rəbbim," Lazarus cavab verdi. "Mən xristian uçan adamam."

"Sən belə deyirsən; amma mən bu cür qanadları yalnız Cinlər və Əjdahalar haqqında qısa hekayələrdə görmüşəm . Onlar lələksizdir və Mələklərin qanadları kimi heç bir gözəlliyə malik deyillər.

"Və mən heç vaxt xristian uçan insanın təsvirini görməmişəm." Hugon onun yanına əyildi və pıçıldadı: "Buna nə deyirsən?"

Lazarus çənəsini qaldırdı, çevrildi və Hugon-a dedi: "Əgər Sənə xoş gələrsə, ya Rəbbim; kiməsə mənim surətimi çəkdirməyi əmr edərsən ".

Hüqon bir anda uzaqlaşdı, bıçağı qaldırdı, aşağı saldı, güldü və başını tərپətdi və etiraf etdi: "Həm də ağıllıdır. Amma xahiş edirəm qanadlarını açsanız, məni daha çox sevindirərdi ".

Lazar ah çəkdi və qanadlarını açdı; və bütün zal dərin bir nəfəs aldı.

"Sus!" Hüqon gözlərini Lazardan çəkə bilməyib hürüdü. Geri çəkildi və qanadların uclarından ucuna qədər uzanan möhtəşəm qanadlarına heyran qaldı; başını yellədi. "Həqiqətən də mələyin qanadları deyil — hətta çox vəhşi — hətta dəhşətlidir".

Lazarus qanadlarını yenidən qatladı, Hugon ətrafında dövrə vurub masanın o tayına baxdı və qismən geyinmiş bir cəngavərin istiqamətində. O, ondan soruşdu: "Yepiskopu və katibi tapdınmı ?"

— Xeyr, ya Rəbb, — əsgərin kobud cavabı gəldi. — Və onlar ölümlər arasında deyildilər.

Hugon başını tərپətdi və açıq-aşkar məyusluqla Lazarusa tərəf döndü. Boğazını təmizlədi , tez Lazarusa yaxınlaşdı və zahirən etiraz edən bir jestlə qollarını yenidən çarpazladı . "And içərək etiraf etdiyiniz bir qeyddə, gecənin yarısını istirahətə ehtiyac olmadan uça biləcəyini iddia etmişdin ."

"Bəli, ya Rəbbim."

Hüqon gözlərini qıyıb irəli əyildi və əlavə etdi: "Bu məni sual etməyə vadar edir: niyə "yarım gün" əvəzinə " yarım gecə" dedin ?" Hüqon Lazarusa tərəf əyildi,

Lazar o qədər yaxın idi ki, burnundan gələn nəfəsi hiss edirdi. Hugon qara bluzasının altındakı taxta dua xaçını göstərmək üçün Lazarın dəri boyunbağısını taxdı. "Gün işığında uçmağınıza mane olan bir şey varmı?" O, barmaqlarının arasında xaçı ovuşduraraq, gözlərini Lazarın gözlərinə dikdi və gözlədi.

cavab.

Lazarus düşüncəli bir cavab verməzdən əvvəl baxışlarını yayındırdı: "Axşamın sərin səması uçuş işləri üçün daha uyğundur, ya Rəbb."

Hüqon cavabını dodaqlarını büzərək düşündü və başını tərpətdi. "Və güman edirəm ki, uçmaq asan iş deyil; necə ki, bəzi döyüşlər ayın altında daha yaxşı aparılır." Sonra o, Lazarusa sərt baxışlarla baxdı və davam etdi: "Bəzi insanlar yuxunun rahatlığında öldürüldükləri kimi."

"Bəlkə də, Sənin dediyi kimi, ya Rəbb," Lazarus təklif etdi.

Hugon dua xaçını buraxdı, geri çəkildi və xəncərini çıxırdı. "Əllərinizi qaldırın."

Hüqon biləklərini bağlayan ipi kəsəndə Lazarus çənəsini sıxdı və dedi: "Sənin cin dişlərin var; şeytani qulaqları, əjdaha qanadları və gözlərindən buzlu dənizin baxışları kimi axan soyuq mavi baxışların var".

İp sürüşərək yerə qıvrıldı.

"Aman Tanrım, mən uçan xristianam ..."

"Beləliklə, görərik!" deyərək Hüqon qışqırdı.

Lazarus başını yellədi.

Hüqon dedi: "Mən səni etibar və ya xeyirxahlıq naminə buxovlarından azad etmirəm".

"Aman Tanrım?"

Hüqon izah etdi: "Cin bağlı olduğu müddətcə, özünü azad etmək üçün hər şeyi deyəcək və edəcək. İndi mənim qarşımda istədiyiniz şəkildə danışmaqda və hərəkət etməkdə azadsınız." Hüqon bıçağını geri çəkdi və boş əllərini təqdim etdi. "Əgər məni öldürmək istəyirsinizsə, indi sizin vaxtınızdır."

Lazarus, D'Alsikurun hələ də başqalarının arxasında gizləndiyini görmək üçün Hüqona bir nəzər saldı. Sonra Hüqona müraciət etdi: "Mən heç kimə zərər vermək istəmirəm, ya Rəbb."

"İstəklərin və ya sözlərin fərqi yoxdur", - deyərək Hüqon Lazarın qolundan tutub onu masadakı xalatlı kişiye daha da yaxınlaşdıraraq etiraz etdi, - "Mən sənin əsl niyyətlərini öyrənəcəyəm". "Ay lövhəsindən." O, kişidən soruşdu: "Hazırsan?"

"Demək olar ki, ya Rəbbim," deyərək cavab verdi kişi cihazın yan tərəfinə baxıb Hüqona pıçıldadı, "Bu, ay boşqabı deyil, pəncərə boşqabı deyil, pəncərə boşqabı deyil."

Bu, Ay pəncərəsidir.

Hüqon əlini əsəbi şəkildə yelləyərək onu qovdu. "Elədir! Lazım olanı et; mən

İndi qanadlı adamı qarşına gətir.

“Ay pəncərəsi, ya Rəbb?” Lazarus soruşdu.

Hüqon ona baxdı. “Həqiqətən də. Taleyin yeganə əsl ilahi gözü — hələ yaşamamış insanların həyatlarının və hələ doğulmamış krallıqların formalarının əbədi olaraq oyulduğu yer. daşda.” Hugon jest və açıq əli ilə Lazarı xalatlı adama təqdim etdi; “Sizi möhtəşəm münəccim və keşişim Albeard de Elhosie ilə tanış edə bilərəmmi ? Peyğəmbərlərin peyğəmbəri və şəxsi görücüm olaraq, Albeard sənənin mənim qülləmin pəncərəsinə oğurluq edib yatarkən məni xəncərlə öldürdüyünü görən adamdır .”

Lazarus çənəsini sıxdı, gözlərini yumdu və absurd görünən ittihamı düşündü. Qısa düşüncəsində başa düşdü ki, kimsə Hugonu xəbərdar edib. təklif olunan bir plan, o cümlədən onu, xəncər və qüllə pəncərəsinə əhatə edirdi. O, D'Alsicourt tərəfinə baxdı ; və gözləri onu axtardı; lakin devrilmiş Lord izdihamın arasında gizləndi. O, fırlanıb xidmətçiləri axtardı, kütlə arasında başqa bir tanış sima axtardı; lakin xidmətçisindən əsər-ələmət tapmadı. Eynilə, o , onların arasında yuyucu qadını və ya onun qulluqçularını görmədi. Lazarus ah çəkdi və açıq-aşkar bir müraciətlə özünü müdafiə etdi: “Amma sən ölməmişən, ey Lord. Və mən gəldiyimdən bəri daim mühafizə altında qalmışam. Mən belə bir hərəkət edə bilmədim.”

Hüqon gülümsəyib başını tərpətdi. “Ah, amma sən ... üç gecə sonra ... amma mən sənənin qatil əlindən əl çəkmədim!”

Lazarus başgicəllənmə hissi keçirdi və dərin bir nəfəs aldı. “Ya Rəbb, əgər Sənə xoş gəlirsə, mən Sənənin nə demək istədiyini anlamıram.” Başını yellədi. “İddia etdiyim kimi, əgər əlimi saxlasaydın , onda mən belə bir şey edə bilməzdim — hətta üç gecə sonra belə.”

Hugon cavab verdi: “Bu, Allahın lütfüdür, mənim münəccim və onun möcüzəli pəncərə lövhəsi ...”

“Ay pəncərəsi, ya Rəbbim,” Albeard mehribanlıqla müdaxilə etdi.

“Elə o da...” Hüqon təsdiqləyərək davam etdi, “Və Alberdin istedadı və onun mübarək maşını ilə hadisələrin baş verməzdən əvvəl şahidi ola bilərəm. Həqiqətən də, öz taleyimi görmüşəm ...”

Hüqon dönüb bütün salona car çəkdi: “Bir çox krallığın kralı!”

Əsgərləri qollarını qaldıraraq xarla birlikdə qışqırdılar. Hugon susmazdan əvvəl gülümsədi. sakitləşdirici bir əli ilə dəhlizi gəzdirdi. O, Lazarusa tərəf dönərək dedi: “Bunun üçün daha çox şey tələb olunacaq”. Uçan bir adam və Tanrının verdiyi taleyimi məhv etmək üçün xəncər. Lazarus Albearda baxdı; lakin xalatlı kişi perqamentləri qarşısına qoyarkən sadəcə dar gözlü bir baxışla cavab verdi və başını tərpətdi. Kişi quyudan bir lələk götürdü , ucunu quruladı və diqqətini davam edən hazırlıqlardan yayındırmadan,

Hüqonu xəbərdar etdi; "Aman Tanrım, vaxtıdır."

Hugon başını tərpətdi və Lazarusa yerində qalmasını əmr etdi. Sonra daş platformaya çıxdı və xəncərini masanın üstünə ataraq masanın ətrafında fırlandı.

Qismən yanmış kreslosuna qayıdarkən Hüqon zaldakı bütün insanlara səsləndi: "Bütün silahdaşlarım bu təcrübəni bilirlər - mən tam sükut içində olacağam". Sonra o, tərəf döndü. qala xidmətçiləri. "Və mən yeni xidmətçilərimdən də buna əməl etmələrini gözləyirəm. Bununla belə, hər bir qadın yanındakı uşağa baxmalıdır; və hər biri öz uşağının narahatlığına görə cavabdeh olmalıdır. Adamlarım hər bir narahatlığı susdurmaq üçün, hətta tətillik etmək üçün də sürətlə hərəkət edəcəklər! Sözümdə səhv etməyin, çünki bir dəfə sövdələşmək üçün heç bir yalvarış yoxdur. bitdi! İndi isə yeni rollarınızı qəbul edin!

Qadınlar toplaşan xidmətçilərin arasına girib uşaqları tutub içəri çəkdiilər sinələrini dodaqlarına dayayaraq qulaqlarına şiddətlə pıçıldayırdılar.

Xidmətçilərin üzərinə yeni bir sakitlik çökdükcə uşaqlar başlarını tərpətdilər və qadınlar onları qucaqladılar.

Hugon çiyininin üstündən baxdı və divarın ətrafında düzölmüş libaslı zadəganlar və cəngavərlərdən ibarət xora müraciət etdi . Onlara rəğbət əlaməti olaraq əlini yellədi və dedi: " Bizdən uzaqlaşın ; vəhy üçün yer hazırlayın". Dalğa kimi, dəstə dağılmağa başladı və yalnız Hugon və onun münəccimi üçün yer təklif etdi. O, dönüb Lazarı göstərdi və qısa və sərt bir xəbərdarlıq etdi: "Hərəkət et, ya da danış, öləcəksən". Sonra barmaqlarını salonun köhnə ikiqat qapılarının qarşısında dayanan arbaletçi sırasına tərəf sürtdü və ona işarə etdi. Onlar Lazarın üzərinə yay ataraq taxt-tac atdılar.

Lazarus nəfəsini saxladı, diqqətini Hugondan astroloqa, sonra isə arxalarındakı hərəkət edən kişilərin xoruna və masaya yönəltdi. Kişilər paylarını divarın aşağısına doğru uzatdıqca Lazarus yenidən Lord D'Alsikurun üzünü gördü. və gözlərini ona zillədi. Lakin D'Alsikur digər kişilərlə birlikdə tərpənmədi; yerində möhkəm dayandı, soyuq baxışları ona zilləndi. Lazarus başını yellədi və çiyinlərini çəkərək səssizcə "Niyə?" sualını verdi.

Və həmin anda Lazarus D'Alsikurun uzaqlaşmasının səbəbini çox yaxşı bilirdi . Vəhyinin şokundan ayılmağa macal tapmamışdan əvvəl, Lazarus bütün zalı lərzəyə gətirən yüksək bir fit səsi çıxardı - çünki Lord D'Alsikurun bədəni yox idi; əvəzində yalnız hündür döşəmə şamdanının dirəyi onun başı kəsilmiş başını dəstəkləmək üçün çubuq kimi xidmət edirdi.

"Əyilib qalxın! Onu çağırın!" Hüqon qışqırdı. Əsgərlər onun əmrinə tərəf qaçdılar və arbaletçilər silahlarını qaldırdıqca, qonşu qılincçılar sıralarından ayrılıb Lazarusun ətrafına toplaşdılar və onu sıx bir dairə ilə əhatə etdilər. "Əgər o

"Hərəkət et, onu qov!" Sonra birbaşa Lazarusa müraciət etdi: "Mən bütün şeytan danışmalarını və cinlərin qışqırıqlarını qadağan edirəm! Uçan insan olsun, olmasın; əgər yenə mənə fit çalsan, durduğun yerdə öləcəksən ."

"Sən etməzsən ..."

"Sükut!"

Lazar başını çevirdi, amma hər tərəfdən yalnız qaldırılmış qılınclar görürdü. Gözlərini tər damlası sancdı; qulaqları yanırıdı və xatirələri Rahib Klodiusun xatirələri və qaldırılmış islah çubuğu ilə parıldayırdı.

Hugon astroloqun əks tərəfində fırlandı, barmaqlarını səbirsizliklə çırpındırdı və Ay pəncərəsinə işarə etdi.

Astroloq boş perqamentin üzərinə batırılmış lələk qoydu və güzgü qabının qarşısında düz əyildi.

Dəhlizdə həтта bir öskürək və ya asqırma belə sükut vəziyyətinə mane olmadı; astroloq Ay pəncərəsinin parıltısına heyran qalaraq oturmuşdu.

Lazarus diqqətini kişiyyə yönəltdi; onun iti baxışları ştativin əks etdirən lövhəsinin işığı ilə birləşdi.

Kişinin qaşları sərtləşdi və gözləri əbədiyyətə baxan yırtıcı quşun gözləri kimi geri çəkildi. Kişi öz-özünə mızıldanarkən dodaqları titrədi və Hugon ona heç bir narahatlıq yaratmamaq üçün ehtiyatla geri çəkildi .

Hüqon Alberdin arxası ilə gəzişdi, çiyinin üstündən və boş perqamentə baxdı. Hipnoz edilmiş münəccim, cihazında donub qalsa da, sözləri yazdı, Hüqon isə onları öz-özünə səssizcə dedi:

Vəhşi canlıların çaqqallarla toplaşdığı yer

Cinlər yalvarışlarla toplaşırlar

Rahatlıq içində, bayquş yuvalarının üstündə oturmuşdu

Dağıdıcı bir mələk kölgəsi dincəlir

Onun toxumunu oğurlamaq üçün şəhvət oyandırır

Yuxularda bu Cinlər Kraliçası çoxalırımı?

Kişi ilə sparring, o isə —

Münəccim Hüqona tərəf döndü, üzü Ay pəncərəsinin parıltısında parıldayırdı .

"Allahım, yox!" deyər gözləri yaşararaq nəfəs aldı.

Hüqon fikrə gedərək geri çəkildi. "Allah bilir nə?"

Ay pəncərəsi dərhal iki kişinin diqqətini çəkdi; çünki o, indi mavi rəngdə parlayırdı; və onun tam mərkəzində daha parlaq mavi işıq nöqtəsi şişərək xaricə yayılırdı.

yavaş-yavaş xaricə və pirinç güzgünün dairəvi perimetrinə doğru genişlənən göy rəngli bir halqaya çevrildi .

“Bu nə yeni şeydir?” Hüqon astroloqdan və Ay pəncərəsindən uzaqlaşaraq soruşdu. “Nə baş verir?” Xəncərini masanın üstündən çıxardı. “ Sənə nə gəlir?”

Astroloq Hüqona baxdı, eyni zamanda gülümsəyərək və ağlayaraq çiyinlərini çəkdi. “Bu onun anasıdır.”

O, xaç işarəsi ilə baş barmağı ilə alnını çarpazladı və ayağa qalxıb Hüqona baxaraq göz yaşları içində gülməyə davam etdi. “Müqəddəs Denis, bizi qoru.”

Hüqon xəncərini münəccimin sinəsinə sancdı. “Özünü yığışdır! Mənə de!”

Kişi qeyri-müəyyən cavab verməyə çalışdı: “ Anası... yox... biz onun haqqında danışa bilmərik, ya Rəbb!”

O, Hüqonun qolundan tutdu. “Burada deyil; indi deyil! Xeyr!”

Hüqon dönüb Ay pəncərəsini masanın üstündən vurdu və onu dəhlizin o biri tərəfinə uçurdu . Ay pəncərəsi qorxmuş xidmətçilərin qarşısında dayandı. Bıçağı astroloqun boynuna sıxdı . “Bəs anası?”

Kişi özünü çirkləndirdi və ağladı.

Hüqon onu sıxdı. “O kimdir?”

“O ... Səndən yalvarıram, ya Rəbb.”

Hüqon bıçağı çənəsinin altına basdı.

“O: Lil— aman Tanrım, biz bunu etməməliyik!”

Hüqon bir damla qan çəkdi. “Bəs... nə balaca?”

“Xeyr,” münəccim israr etdi, “Aman Tanrım, indi yox!”

“İndi!” Hüqon mızıldandı.

“Lilit! Heyle! Lucifael! Morningstar! Onun çoxlu adı var”, - deyə o, yığılmadan əvvəl qışqırdı. döşəməyə yığılıb, özünə qapanmış və hiçqırıq içində bir adama çevrildi.

“Va-hum! Va-hum! Qala zalının qarşısında uzaqdan döyüş siqnalı səsi eşidildi.

Hüqon diqqətini zalın yarı bərkidilmiş dəmir qayıqlı ikiqat qapılarına yönəltdi və

adamlarına girişi daha yaxşı bağlamaları üçün işarə etdi. Zalın xaricində və

uzaqdan silah çağırışı arasında Hüqon ikiqat qapılar olmadan təcili müdafiə

əməllərini, hamısının üst-üstə düşən və qorxunc bir şəkildə ölənlərin qışqırıqlarını eşitdi. C

yumruqların və halberdlərin döyülməsi və döyülməsi ilə titrəyirdi; və təcili çağırışların boğuc

qışqırıqları ilə vurğulanan gərginliklə .

Lazarus yığılmış xidmətçilərə baxıb ağlayan uşaqların və qadınların arasından

keçən tənha bir oğlanı görəndə yüzlərlə göz ikiqat qapıya zilləndi . Oğlan Ay

pəncərəsinin yanında əyildi və Lazarusun baxışlarını görəndə ona baxdı .

Gözlərindəki parıltı ilə Lazarı işarə etdi, barmağını dodaqlarına qoydu, sonra Ay pəncərəsini götürüb gəldiyi yerdən geri qayıtdı.

Lazarus diqqətini Hüqona çevirdi və onu fırlanaraq D'Alsikurun başına müraciət etdiyini gördü; "Nə, Tanrı adı ilə ..."

Zahirən, Hüqonun qısa baxışları, hər hansı bir kəşfdən nəticə çıxarmaq cəhdi kimi görünürdü. nə qədər absurd olsa da, düşmən istehkamlarını təmin etdikdən sonra ona hücum etmək də daxil olmaqla, bir strategiya açıqlaya bilər . Buna baxmayaraq, o, tez bir zamanda kəsilmiş başı və özünün qeyri-müəyyən hesabını rədd etdi və əzab çəkən münəccimə tərəf döndü. "O, kimdir? Bu çoxsaylı adları olan İblis Qadın nədir?"

BUM! Dəhşətli bir partlayış salonu lap təməmindən titrədirdi. Dam daşları selinin salonun ən mərkəzi mərtəbəsinə düşməsi ilə xidmətçilər və əsgərlər canlarını qurtarmaq üçün səpələndilər; partlayışın kəsici gücü demək olar ki, bütün mühafizəçiləri yerə yıxdı . Damdan dağıntılar aşağı töküldü, sıx bir toz sütunu yerə töküldü və göbələk kimi xaricə yayılaraq salonun hər küncünü qum və kül ilə doldurdu. Və sonradan - insanların yöndəmsiz şəkildə özlərini topladıqları o qısa və sakit anda - son toz çöküb sükut salonu nəfəssiz kimi bürüdükdə -

Qadınlar və uşaqlar qışqırdılar; kişilər arxalarına qaçdılar; qılınc ustası Lazardan qaçdı, onu yerə yaxın əyilmiş vəziyyətdə qoyub sanki qarşısındakı açıq varlığa tullanmağa hazır idi. Qulaqları arxaya, gözləri geniş, qanadları açılmış və dişləri hazır vəziyyətdə olan Lazar, dağınıq bıçağın aşkar etdiyi şeyə fit çaldı. Onun qarşısında Donuz Nəhəngi qanadlarını çırpdı, caynaqlarını havada çırpdı , dişlərini qaldırdı və qəsrin divarlarını silkələyəcək qədər uca bir nərə ilə özünü təqdim etdi. divar daşları.

Dağılmış tavan tağlarının altında, nəhəng palıd sütunlar dayaq daşlarının dəyişkən ağırlığı altında növbə ilə parçalanıb sınırdı. Tədricən, Babil qülləsinin uçması kimi, zalın damının daha çox hissəsi göylərə təslim oldu. Bütün hissələr boşaldı. Daşları Torun çəkicinin sarsıdıcı zərbəsi kimi yerə yıxıldı və əsgərlərin dayaqlarını yastıladı. Yaralanmamış kişilər Vəhşi ilə döyüşdülər, arbaletçilər və oxatanlar silahlarını buraxıb ən yaxın tərəfini ilişib qalmış boltlar və ox milləri ilə örtüldülər . Nəhəng nərə çəkib onlara tərəf döndü, amma ikinci bir mil dalğası onun önündə iz tapdı. Lakin o, sadəcə ağır-ağır nərildədi və irəliləmədi . Bunun əvəzinə, onları qovdu və qara gözlərini Lazara dikdi.

"Öldür onu!" Hüqon masanın arxasına keçib döşəmənin üstündə sıçrayarkən qışqırdı. O, qıvrılmış və ağlayan münəccimin üstündən qaçaraq keçdi və sonra özünü onun altında gizlətdi.

masa. Xalatlı hörmətli şəxslər onun ardınca gedərək masa arxasına toplaşdılar; və öz məkanını müdafiə etmək üçün onlarla döyüşdü.

Lazarus masanın kənarına çəkilərkən gözlərini Donuz Nəhənginə dikdi. O, əyilmiş nəhəngin hərəkətlərini, açıq caynaqları və açılmış qanadları ilə irəlilədiyini, tüklü və qansız dərisinin divarlarına daha çox ox dəydiyi kimi izlədi. Lazar dayandı və firlandı; arxası divara söykənərək qanadlı nəhəngə baxdı. Göz- gözə - uçan insandan uçan heyvana - Lazar eyni dərəcədə sarsılmaz bir mövqe tutdu; əyilərək qollarını açılmış qanadlarının altına açdı və kinli bir fit çaldı.

Nəhəng xoruldu və Lazarusa hücum etdi, masanı uçuran qüdrətli caynaqları ilə. Lakin, armatur parçalara ayrılmazdan əvvəl - hətta divara dəyməzdən əvvəl belə, Bədheybət digər ayağını insanların sıxışdığı yerdən sürüşdürərək onları dəhlizin döşəməsinə atdı və dağınıq qalıqların içinə çökdü. Cinsin caynaqlarının möhkəm tutuşu ilə Hugon sadəcə çaşqın və incə bir kukla kimi görünə bilirdi. Lazarus qaçmaq üçün döndü və nəhəng irəli atıldı və dişlərinin uclarını divara çırpdı. Tələyə düşmüş Lazarus yavaşca döndü və həmin anda divinin gözündə özünün bir obrazını - parlaq qara səthindən görünən Eljonun öz əksinin təsvirini gördü. Lazarusun saçları Bədheybətin çürümüş nəfəsində dalğalanırdı. Bədheybət Lazarusu dişlərinin arasına və divara dirəyib saxladı.

“Uçan adama kömək edin... mənə...” Hugon sıxılmış topunun içindən xırıltı ilə pıçıldadı. Bədheybət Hugonu dişlərinin altına soxub Lazarusa yaxınlaşdırdı; və Hugon da eyni şəkildə öskürməyə və qəhqəhə çəkməyə başladı, sanki inanılmaz dərəcədə dəhşətli anda hansısa dəhşətli yumor kəşf etdirmiş kimi. O, Lazarusa baxaraq onu günahlandırdı: “Bu Bədheybəti sən yaratdın! Özünü uçan xristian adlandırırırsınız?” Nəhəng geniş gözlü gülümsəyən adamı Lazarusdan çəkib yan tərəfə çevirib başının iliyini çeynəyərkən belə.

Lazarus əyilib nəhəng dişlərinin altına yuvarlanaraq ayaq üstə durarkən, ox və nizə selləri Bədheybətin üzərinə töküldü. O, ikiqat qapılara doğru irəlilədi və düz arbaletlərin qarşısında dayandı. Lakin Bədheybət onun ardınca düşdü. Əsgərlər silahlarını Lazarusun üzərinə qaldırdılar və onun üzünü oxlarla doldurdular, eynilə o, zəif ətrafı boyunca fırlanıb geri çəkilərkən. Tavandan yağmağa davam edən toz və dağıntılar arasından Lazarus tavandakı nəhəng bir dəlikdən ulduzları gördü; lakin tələsik hərəkət edən nəhəng özünü onunla gecə səmasına aydın bir atəş açmaq arasında saxladı.

Otaq guruldayırdı və genişlənən çatlar dəhlizin divarlarını bükürdü, onlar qara ildırım kimi tavadan sürətlə aşağı düşürdü; divar daşları isə xarabalığın başlanğıcına çevrildi. Lazarus platformanın əks tərəfini təmizlədi və artıq dünyasını dəyişmiş qadın və uşaqların sığındığı üçqat tağdan keçdi. Birdən dayaq sütunları çökdü, daş uçqunu ətrafına töküldü, düşən qalıqlar onu daşlara çırpdı. O, daş yağışının altında nərildəyərkən yuvarlandı və ayağa qalxdı - və tavanda daha geniş bir dəliyi, qonaqpərvər qara səmanı və ulduzlar dənizini gördü. Dərhal səma Heyvanın nəhəng açılmış qanadlarının arxasında yoxa çıxdı, ona tərəf yeriyyərkən. Sonra dayandı və üfürdü.

Lazar tələsik anı düşündü - sanki Bədheybət onun dəlikdən qaçmaq istədiyini bilirdi və hər cəhdinə cəsarət edirdi. Və Lazar Donuz Nəhənginin nümayiş etdirilən cəldliyini nəzərə alsaq, dik yoxuşda onun nəhəng əlçatanlığından yayınmaq üçün kifayət qədər cəldliyə nail ola bilməyəcəyini düşünürdü. Üstəlik, Lazar başa düşdü ki, əgər şanslı olsaydı, uçarkən Bədheybətin caynaqlarından qaçsaydı, Bədheybət mütləq ona bərabər şəkildə hücum edəcək - və təcrübəsindən bilirdi ki, göyə qalxarkən Bədheybətin güclü qanadlarından qaça bilməz. Bütün bunları düşündü və dərhal özünü kənara atdı.

dayaq nöqtəsindən qalxıb divarın aşağısına doğru qısaca möhkəm yapışdırıldı.

Əsgərlərin onu ilk dəfə dəhlizə apardığı istiqamətə qaçdı; və o, qalanın içinə apararı, indi isə insansız girişə doğru irəlilədi. Tökülən minaatan təbəqələri arasından ox kimi deşilmiş nəhəng qaya və söküntü təpələrinin arasından sürətli bir yol açaraq onu təqib etdi. Və bəlkə də qavrayış və ya əlamətdar hadisə ilə bölünməz bir anda, Lazarus partladığı zaman girişi yarıb keçdi; parçalanan daşların partlaması onu yerə yıxdı. Lakin nəhəng başını dəhlizin dərinliyinə çırparkən, kök salmaq, nərildəmək və dişlərini uçmuş divarlara çırpmaq üçün ayağa qalxdı. Lazarus irəli atıldı, qaçmağa başladı, küncdən döndü və aşağı qala dəhlizinə bitişik olan dolama pilləkənlərdən endi. Pilləkənlərin dibinə sıçradı və yenidən döndü, geri baxarkən pilləkən dayaqından tökülən və ona tərəf gələn böyük bir daş dalğasını gördü. Dırnaq dişləri daşları təmizləyərək təqib edən Heyvanın nəhəng və deşilmiş başını ortaya çıxardı. Dəhlizin kiçik ölçüləri onun kütləsinə sığmadığı üçün zəif divarları bayıra əyilmiş və tavan Bədheybətin nəhəng çərçivəsinin ətrafında çökmüşdü. Buna baxmayaraq, Bədheybət irəli doğru irəliləyərək özünü zəif dərinliklərindən getdikcə daha da dərinə çırpırdı.

Lazar dəhlizdən aşağı qaçdı və tanış kobud qapısının yanından uçdu.

əvvəlki həbsxana. Dəhlizin dolama-dolama yolunu keçdi, tağdan keçdi və dayandı. Qarşısında, xoş qarşılanan dəmir qapı gözlədiyi yerdə, hündür bir yığın içində ölü əsgər yığını var idi. İrəlilədi və yığının dibində tanış bir sifət gördü - yuxulu baxışlarla baxan və yaxınlıqdakı qırıq bir qılınc qundağından başqa heç nəyə baxmayan nəhəng qırmızı saçlı əsgərin siması. Dağılan qalanın davamlı gurultusunun üzərindən Bədheybətın uğultulu nəritisi onu tez bir zamanda yığından cəsədləri çıxarmağa sövq etdi. Bir-bir öldürülmüş əsgərləri hərəkətə gətirdi və onları divara düzdü və Bədheybətın hər nəritisi ilə - yeni itələməsinin hər titrəməsi ilə Lazarın ətrafındakı divarlar yerindən tərpənən və dağılan daşlarla dalğalanırdı. Ölüləri qapıdan kifayət qədər uzaqlaşdırdıqdan sonra qalan cəsədlərin üstünə dırmaşdı və qapının dəmir qılına çırpındı, qıl isə təslim olmadı. Daşlar onun altında hərəkət etsə də, qıfılı döydü. Dəmir qapı çökən qaya örtüyünün altında əyilərkən, çuxurun girişinin ətrafından minaatan töküldü.

"Aç!" Lazarus çiyinini ağır-ağır qapıya çırparaq qışqırdı. Və elə tez də qıl qırıldı, menteşələr daş məhluldan qopdu; və o, tədricən çökən və tozla dolu bir çuxurun qapısının üstünə düşdü. Lakin, dağıntıların arasından axşam havası onun üstünə yayıldı və o, başının üstündə ulduzlarla dolu bir örtük tapdı. Ayağa qalxdı, yuxarı tullandı və qanadlarını yelləyərək çuxurun ən yuxarı kənarından tutdu. Özünü çıxardı, ayaqlarını yerə qoydu və yüksələn ayla şərq səmasını axtardı.

Lazar dərin bir nəfəs aldı, qanadlarını qaldırdı və uçmağa hazırlaşdı; bu zaman xristian məhbusun səsi çuxurun içindən qışqırdı: "Lazar, bizə kömək et!" O, dönüb toz və qaranlığın içinə baxdı və məhbusların zəncirləri ilə mübarizə apardıqlarını və çuxurun mağara divarından dəmirilərini çıxarmağa çalışdıqlarını gördü.

BUM! Həyət Lazarın çəkmələrinin altında titrəyirdi və bu, Donuz Nəhənginin dəhlizdən tamamilə keçib Lazarın ardınca çuxurdan çıxmaq əzminə işarə edirdi. Birdən Lazar xristianın zənciri dağılan divardan çıxarılaq arxası üstə yığıldığını gördü. Eynilə, şimalı adam ayağını sınımış daşlara çırpdı və qandallarını dartdı.

Lazar çuxurun kənarında əyilib əlini yellədi və qışqırdı: "Zənciri at mənə!" Xristian zəncirlərinin boş ucunu Lazara atdı. Lazar zənciri götürüb məhbusu dəlikdən çıxardı, onu kənara yuvarladı və şimaldakı adama qışqırdı: "İndi sən! Tez ol!"

Nəhəng də öz növbəsində zəncirini asdı; xristian isə Lazarusa onu təhlükəsiz yerə çəkməyə kömək etdi. "İkiniz də qaçmalısınız! Bura böyük bir bəla gəlir!" Lazar qaranlığa girməzdən əvvəl onları xəbərdar etdi.

Şımallı kişi əllərini havaya qaldıraraq meydanın ətrafında gəzən böyük bir ağ aygırı sakitləşdirməyə və saxlamağa çalışan Xristianı görəndə yerə yıxıldı və dirsəyinin ağrısından qısqırdı. Qorxmuş at onun yanından keçmək üçün hərəkət edəndə Xristian dəfələrlə yan-yana qaçaraq onun hər qaçışına mane oldu. Şımallı kişi qolunu qucaqlayaraq qışqırdı: "Deməli, başqa bir at oğurlayacaqsan, elə deyilmi?"

Xristian ona tez bir baxış atdı: "Xeyr, mən bir atı böyük bir şərdən xilas edəcəyəm." İndi qalx və mənə kömək et! Lakin yaralı şimal sakini sadəcə böyrü üstə yuvarlandı və ağrılarına qayıtdı.

Çökmə! Onun yanında, çuxurun divarları içəri doğru çökdü, daşlar tez bir zamanda boşluğu doldurdu, çuxurdan toz buludu yuxarı qalxdıqca. Şimal adamı ayağa sıçradı və xristiana tərəf qaçdı və tez bir zamanda təklif etdi: "Əgər onu və hamısını xilas etmək istəyiriksə ..."
Xristian zəncirinin boş ucunu ona atdı və geri çəkilib Vəhşi heyvanı maneə törətmək üçün müvəqqəti və hərəkətli bir hasar qurmağı tapşırırdı. Bir neçə dəqiqə ərzində atı həyətin küncündə saxladılar. Xristian atın üstünə çıxdı, yoldaşına arxasınca minməyə kömək etdi, atı həyətdən çıxarıb qala darvazalarına tərəf itələdi. Ağ at divarların yanından keçdi və vəhşicəsinə yerə çırpıldı.

"Deməli, uçan adam səni Cəhənnəm çuxurundan xilas etdi! Buna nə deyirsən, şimal adamı?" Xristian çiyinin üstündən və gurultulu dırnaqların gurultusundan soruşdu.

Şimal adamı ulayan küləkdən qışqırdı: "Xeyr, uçan adam səni şanlı Valkiriyadan oğurladı; deməli, başa düşürəm ki, sənin Ya-Zevs adamın səni bir az daha gözləyəcək?"

"Oh, O, etiraz etmir," deyərək xristian ona qışqırdı. "Amma düşünürəm ki, yetmiş yeddi bakirə qızınız o qədər də bağışlayıcı olacaq!"

Şimal kişisi onun çiyinə möhkəm toxundu: "Dilinə diqqət et, xristian kişi".

Keçmiş məhbuslar ay işığında düzənlikdən keçərək gecənin azadlığına doğru çaparkən titrəyən bir ay və qızılı çalarlı dairəvi ay pəncərəsindən keçən kiçik, lakin hələ də görünən tənha uçan bir insanın siluetini gördülər.

[16-cı fəslin sonu]

Bu ədəbi əsər yaradıldı

yalnız həsr olunmuş şəkildə

Edqar Allan Po (1809—1849)

— Qoy onun mirası hamımızın içində yaşasın —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~